

5RE314

Sociální a kulturní prostředí sídel a regionů

11

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Sociální komunikace v sídlech a regionech a postavení samosprávných orgánů

Participace občanů

Komunitní plánování

Veřejná správa

- Státní správa vs. samospráva a jejich role v území, změny po r. 1990
- Jednotlivé úrovně státní správy a samosprávy
- Postavení samosprávných orgánů, jejich role ve vztahu k sociálnímu prostředí obce či regionu
- zákon č. 128/2000 Sb., o obcích,
- zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení),
- zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze

Zákon o obcích č. 128/2000 Sb. v platném znění

§ 1

Obec je základním územním samosprávným společenstvím občanů; tvoří územní celek, který je vymezen hranicí území obce.

§ 2

(1) Obec je veřejnoprávní korporací, má vlastní majetek. Obec vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývající.

(2) Obec pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem.

Zákon o obcích č. 128/2000 Sb. v platném znění

§ 35

(2) Do samostatné působnosti obce patří zejména záležitosti uvedené v § 84, 85 (zastupitelstvo) a 102 (rada), s výjimkou vydávání nařízení obce. Obec v samostatné působnosti ve svém územním obvodu dále **pečuje v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů**. Jde především o uspokojování potřeby bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku.

A TEĎ DO PRÁCE! SPLNIT PŘEDVOLEBNÍ SLUBY. ODHADUJI, ŽE TAK ČTYŘI STA LET MÁME CO DĚLAT!

Zdroj:

<https://www.i60.cz/clanek/detail/10192/kreslene-vti-py-vladimira-rencina?url=jste-tu-poprve-precete-si-co-vsechno-portal-i60-nabizi>, 2018-02-18

Zákon o krajích č. 129/2000Sb. v platném znění

§ 1

- (1) Kraj je územním společenstvím občanů, které má právo na samosprávu.
- (2) Kraj je veřejnoprávní korporací, která má vlastní majetek a vlastní příjmy vymezené zákonem a hospodaří za podmínek stanovených zákonem podle vlastního rozpočtu. Kraj vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývající.
- (3) Kraj je samostatně spravován zastupitelstvem kraje; dalšími orgány kraje jsou rada kraje (dále jen "rada"), hejtman kraje (dále jen "hejtman") a krajský úřad. Orgánem kraje je též zvláštní orgán kraje zřízený podle zákona.
- (4) Kraj pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů.

Zákon o krajích č. 129/2000Sb. v platném znění

§ 14

- (1) Do samostatné působnosti kraje patří záležitosti, které jsou v zájmu kraje a občanů kraje, pokud nejde o přenesenou působnost kraje.
- (2) Do samostatné působnosti kraje patří zejména záležitosti uvedené v § 11, 35, 36 a 59, s výjimkou vydávání nařízení kraje, a dále záležitosti, které do samostatné působnosti svěří zákon.
- (3) Kraj může pro výkon samostatné působnosti zakládat a zřizovat právnické osoby a organizační složky kraje, pokud zákon nestanoví jinak.
- (4) Při výkonu samostatné působnosti kraj spolupracuje s obcemi; nesmí přitom zasahovat do jejich samostatné působnosti. Proti takovému zásahu může obec podat žalobu podle zvláštního zákona.
- (5) Kraje jsou povinny, pokud je to možné, předem projednat s obcemi opatření dotýkající se jejich působnosti.

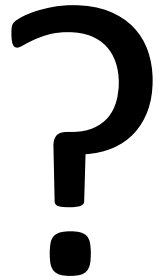
Komunikace

- Co je komunikace a k čemu slouží
- Verbální (ústní a psaná) a neverbální komunikace, *komunikace činem*
- Komunikační kompetence
- Komunikace intrapersonální, interpersonální

Komunikace ve veřejné správě

- Vnitřní komunikace – uvnitř organizace (horizontální, vertikální)
- Vnější komunikace - s klienty, s médii (komunikační strategie, mluvčí),
- Využívání moderních technologií v komunikaci s klienty VS
- Srozumitelnost komunikace pro různé skupiny klientů
- *Krize autorit*

- ✓ K čemu slouží komunikace?
- ✓ Jaké modely rozlišujeme a jaké modely se uplatňují v komunikace ve veřejné správě?
- ✓ Jaký je rozdíl mezi státní správou a samosprávou?
- ✓ Co je komunikační strategie?
- ✓ Co znamená pojem „krize autorit“?

Participace občanů

- **Participace** (z lat. *partem capere*, mít podíl) znamená sdílení něčeho, účast nebo podílení se na něčem.
- Zapojování občanů do věcí veřejných
- základní principy zapojování veřejnosti - Ústava ČR, zákon č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, 128/2000 Sb. o obcích, č. 298/1992 Sb., o místním referendu a další

Metody participace

- Jediná zákonem definovaná metoda je **místní referendum** - výsledky jsou při splnění zákonných podmínek pro obec závazné. (Podmínkou je minimální účast 35 % oprávněných osob, přičemž nadpoloviční většina účastníků musí hlasovat pro určité rozhodnutí a zároveň to nesmí být méně než 25 % oprávněných osob.)
- Dotazníkové šetření
- Osobní rozhovory
- Kulaté stoly
- Veřejná projednávání
- Pracovní skupiny
- Mapování veřejných prostranství
- Interaktivní výstava
- a další

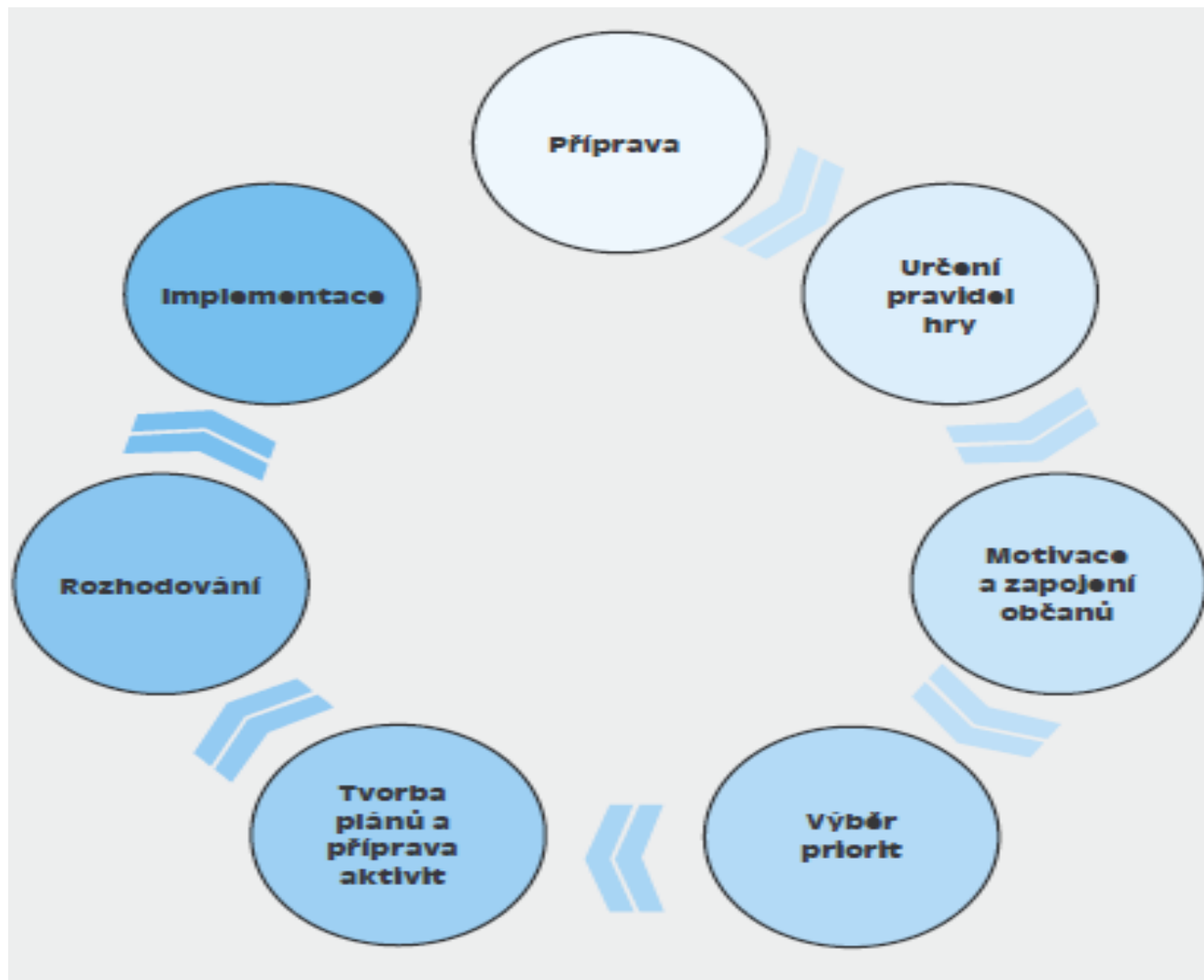
Každá metoda má své výhody a nevýhody

Stupně participace

0	Informování	Samospráva informuje občany
1	Opozice	Občané mohou vyjádřit své námítky
2	Zodpovídání se	Samospráva vysvětluje občanům
3	Konzultace	Samospráva naslouchá občanům
4	Partnerství	Občané spolupracují se samosprávou
5	Rozhodování v rukou občanů	Občané si sami rozhodují o svých záležitostech

Participační proces

Hlavní aktéři v procesu zapojování veřejnosti :

- občané,
- úředníci a
- politici, resp. zastupitelstvo + odborníci

Kritéria hodnocení úspěšnosti participace

Různé přístupy, nicméně lze zahrnout:

- Reprezentativnost
- Nezávislost
- Načasování zapojení veřejnosti
- Míra vlivu
- Transparentnost
- Rovnost účastníků
- Přístup ke zdrojům
- Rozhodovací proces
- Efektivnost

Komunitní plánování

jako metoda participace občanů

- lze vytvářet lokální plány na místní úrovni, vytvářet politiky a strategie ve spolupráci s občanskou společností a ekonomickými subjekty (*znalost místního prostředí, zlepšení procesu spolupráce pro vytváření/posilování pocitu sounáležitosti, posilování demokratické důvěryhodnosti*)
- v ČR nejčastěji spojováno zejména s oblastí zajištění **sociálních služeb a péče**, ale je možné KP využít i v oblasti územního nebo strategického plánování a dalších

Hlavní principy KP

- **Princip triády** – min. tři strany, tj. zadavatel, poskytovatel a uživatel.
- **Partnerství a rovnosti**
- **Zapojování místního společenství**
- **Hledání nových lidských a finančních zdrojů**
- **Práce s informacemi**
- **Průběh zpracování je důležitý jako finální dokument**
- **Zohlednění již vytvořené a osvědčené spolupráce**
- **Kompromis přání a možností**

Hlavní principy KP

- **Princip triády** – min. tři strany, zadavatel, poskytovatel a uživatel.
- **Partnerství a rovnosti**
- **Zapojování místního společenství**
- **Hledání nových lidských a finančních zdrojů**
- **Práce s informacemi**
- **Průběh zpracování je důležitý jako finální dokument**
- **Zohlednění již vytvořené a osvědčené spolupráce**
- **Kompromis přání a možností**

Komunitní plán

- ✓ Popis a analýza současné situace
- ✓ Statistické, sociologické, demografické údaje a trendy apod.
- ✓ Popis a analýza potřeb obyvatel
- ✓ Představa budoucího rozvoje - stanovení priorit a cílů
- ✓ Časový plán postupu prací a zásady, které je třeba při zpracování a naplňování plánu dodržet
- ✓ Způsob, jakým budou jednotliví účastníci na místní úrovni zapojeni do vytváření a naplňování komunitního plánu - stanovení podílů odpovědnosti a závazků jednotlivých účastníků
- ✓ Způsob, jakým bude KP sledován, vyhodnocován a případně měněn

Děkuji za pozornost

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Toto dílo podléhá licenci Creative Commons
Uveďte původ – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní.

